

1987 Sedat Simavi Vakfı Görsel Sanatlar Ödülü'nü Leyla Gamsız aldı

Sadeliği yakalamanın huzuru

ANNA TURAY

Sedat Simavi Vakfı'nın Görsel Sanatlar Ödülü, bu yıl ressam Leyla Gamsız Sarptürk'e verildi. Sanatçı ödüle "halen eser vermekte olduğu ortak kuşak sanatçıları arasında yeniliğe ve özgürlüğe yönelik çalışmalarıyla, içtenlikli ve kararlı üslubunu herhangi bir tavize meydan vermesizin bugüne kadar getirmesi ve kişilikli bir anlayış düzeyinde plastik uygunluğu her dönemde sürdürmüş olması" nedeni ile Beyoğlu Vakko Sanat Galerisi'ndeki sergisiyle değer bulundu.

Leyla Gamsız, yıllardır Beyoğlu'ndaki Gamsız apartmanında oldukça sessiz, sakin, ama renk dolu bir yaşam sürdürüyor. Bazen uzun saatler boyunca bazen çok daha kısa sürelerle, ama her gün mutlaka tuvaliyle karşı karşıya, düşünceleriyle başbaşa kalıyor. Bu sessiz anlarda renkler, lekeler ve çizgilerle kimi zaman boğuşarak kimi zaman anlaşarak sadeliği arıyor. "Sadeliği yakaladığım anda çok huzurlu oluyorum" diyor sanatçı.

"Resimde en zor olan nerede duracağımızı bilmek. Bilmezseniz çok iyi bir tabloyu berbat edebilirsiniz. Çalışırken şekilden şekile girer tablo. Armoni değişir. Durmak için hissetmek lazım. Matematiksel değil, duygusal değerler bunlar."

Resme çok küçük yaşlarda tutulmuş Leyla Gamsız. Ortaokuldayken hocası Zahide Özer desteklemiş kendisini. Yatılı okulda etüt saatlerinde sıranın altında gizli gizli yaptığı re-

simlerinden bazılarını alıp öğretmenler odasına asarmış. Lisede ise bu kez Eşref Üren resim hocası olmuş, ayrıca özel dersler vermiş sanatçıya.

Leyla Gamsız, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin ardından Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne girer, Bedri Rahmi'nin atölyesinde çalışmaya başlar. Öğrenim döneminde sonra da uzun yıllar görüşmeyi sürdürdüğü hocası için, "Tolerans sa-

hibi, herkesi kendi kişilikleri doğrultusunda yönlendiren, mükemmel bir insandı" diyor. "Üstelik bizi ısrarla çalıştırır, her yaz tatilinde 30 tane etüt yapmaya zorlardı."

1947 yılında akademi bitirdikten hemen sonra Fransız Konsolosluğu'nda ilk kişisel sergisini açar sanatçı. Geçen 40 yıl içinde çeşitli kişisel sergiler, karma sergiler birbirini kovalar.

TEK YA DA İKİ FİGÜR — Gamsız, kalabalık konulardan hoşlanmıyor. Tek ya da iki figürlü çalışıyor. Uzun yıllar peyzaj üstünde yoğunlaşan sanatçı, 1980'lerde "nü"ye yönelmiş.

"Okulda iken modelden çalışıyorduk. Nü yapmayı çok seviyordum. Bir süre konturlu çalışmaya başladım, renkleri iyice ayırdım birbirinden. Sonraları daha yumuşak, daha sade resimler yapmaya yöneldim. Şimdi de kalabalık konulardan hoşlanmıyorum, tek ya da iki figürlü oluyor yaptıklarım. Akademiden sonra Nü yapmayı bir kenara bıraktım. Peyzaja yöneldim ve uzun yıllar bu tarzda çalıştım. 1980'lerde yeniden Nü'lere dönüş yaptım. Hâlâ Nü'ler üzerindiyim.." Resminin evrelerini böyle açıklıyor Leyla Gamsız. Mağara resimleri ve Mısır sanatına karşı duyduğu ilgiyi de zaman zaman yapıtlarında yansıttığını söylüyor.

Akademi yıllarından sonra bir süre Paris'te Andre Lhote atölyesinde çalışan sanatçı, resim yapmasına engel olmasın diye hiç hocalık yapmamış. Babadan kalan Gamsız apartmanında açtığı atölyesinde resim çalışmalarını durup dinlenmeden sürdürmüş. Hocası Bedri Rahmi'nin de atölyesinin bulunduğu bu apartman, sanatçıların, öğrencilerin uğrağı olmuş, sesler ve renklerle dolup taşmış.

Gamsız apartmanı, şimdi çok sessiz. Leyla Gamsız, yılın yalnızca bir bölümünü geçiriyor burada. Her yıl 5 ay süreyle Yakacak'ta oluyor. İstanbul'da yoğun kent yaşamının ortasında resim yapmanın çok zor olduğunu söylüyor sanatçı. "Yakacak, insana yaratma zevinci veriyor. Ama artık orası bile eskisi gibi değil. Beton bloklar dikildi her yere. Tabiat, günden güne uzaklaşıyor bizden."

İstanbul Şehir Üniversitesi Kütüphanesi
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 2 7 5 7 3 0 0 6 *